

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mítj, 20,
BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). . . 16 »
Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

SANT JAUME DE BARRETS.--PATRÓ D'ESPANYA.

¡Ay Sant gloriós, com imitem lo vostre exemple!

NASSARI PAXACONTESTA.

ADVERTENCIA IMPORTANT.

Los suscriptores que hayan deixat de abonar la suscripció, deixarán de rebre 'l periódich desde 'l próxim número.

RESPOSTA D'UN CONSERVADOR
D'AQUÍ A UN CONSERVADOR DE FRANSA.

Mr. Simon Triboulet.

Estimat amich: A punt estava de posarte Tribulacions en lloch de Triboulet, de tal manera la tèva carta molt estimada está plena de mal-de-caps, de mals pronóstichs y de malas ideas conservadoras.

Si, noy, si: ja no 't coneix, y si no fós que guardo memoria de la tèva lletra, diria que la carta no es tèva; y si no fós que 'm consta que tu ets un home formal, casi bẽ asseguraria que t'has proposat jugar-me una broma pesada.

Prenem las cosas tal com venen, y escolta.

Primerament los conservadors francesos me feu l'efecte d'aquell home que 's posa las calsas de un difunt y l'hi venen grans. No t'ofenguís; pero las calsas del 16 de maig os arrossegan. No hi ha mes remey que retallarlas y posarlas a mida.

A retallar donchs. ¿No teniu bonas estisoras per ventura? En una terra com a Fransa ahont abundan tant los esmolets, no hi faltaran estisoras per la gracia de Dèu.

Primera estisorada. Feu com aquí a Espanya, imiteu a n' en Cánovas. ¿Qué ha fet en Cánovas? Ha agafat al país com qui agafa un corte de pantalons y ha dit: «aquesta roba 'm serveix y aquesta altra no,» estisorada; es a dir: hi ha espanyols que no pensan res y espanyols que pensan alguna cosa: los primers son los que 'm convenen; los segons no: als primers los hi dirém *espanyols legals*, y als segons *espanyols ilegals*.

¿Que tal, qué te 'n sembia?

Montres reflexionas los resultats que 's derivan d'aquesta senzilla estisorada, fumémhi un cigarro.

**

Lo de espanyols legals y espanyols ilegals es la base de tot. Ab tans bons fonaments, la mateixa torre de Babel, hauria arribat a las portas del Paradís.

Aquell que no pensa com jo, es un ilegal, y está privat de tots los drets. No pot escriure, no pot reunir-se, no pot associarse, no pot votar, ni pot fer res més que pagar contribució, consums, impostos..... y muixoní.

Desde luego puch assegurar-te que posis cent homes desarmats davant de quatre soldats y un cabo bèn provehits de municions... No tindrás treball de fusellarlos: al veure 's davant de la eloqüencia dels fusells tocarán pipa; y no 't dich cent, mil homes que hi posis.

**

Tu dirás, si senyor, aixó está perfectament; ningú dupta dels resultats d'aquest remey; pero com s'arregla aixó, per classificar als francesos en legals é ilegals.

¡Ah, tonto, mes que tonto! Vet' aquí uns homes com vosaltres que sabéu enfilar l'agulla, y quan arriba l'hora de cusí no encertéu un punt. Cambiéu gobernadors, bueno; cambiéu ajuntaments y arcaldes, perfectament: are falta no més que cambiéu agutzils, municipals, escom-

briaires y gendarmes. Un cop fet aixó, agaféu tots los vehins de una població, casa per casa y pis per pis, y aquest vull, aquest no vull, féu la neteja.

Fixéu las llistas electorals: perque no digan que son curtas, hi poséu lo nom de totes las personas que han mort de cinquant anys a aquesta banda, y per supuesto, res de inclourehi 'l d'aquells galifardeus que pudan a republicans.

Per evitar reclamacions colouéu las llistas dalt de la cornisa de casa la Ciutat. Si algú se las mira ab ulleras de llarga vista y s'atreveix a reclamar, lo rebéu fent la mitja rialla, y fent la mitja rialla 'l féu agafar, y lligat com un Cristo l'envihéu a Nova Caledonia; y ja veuréu com ab un parell de dotzenas que n'escarmentéu, s'acaba 'l brúquil.

**

Are suposat que vé l'hora de las elecciones, y que a pesar de tot lo qu'heú fet, l'agram es tant fornida, que encara ells guanyan.

Llavors ompliu los colegis de policia y de soldados: si acas no 'us descuidéu de durhi camillas, es de un efecte prodigiós: al véurelas al demagogo de mes pèls se l'hi torna la pell de gallina y l'hi cau la candidatura de las mans.

Tot aixó ho matiséu ab presons, trompadas y algun tiro; y si ni aixís sortiu ab la vostra, 'us queda sempre 'l recurs definitiu del escrutini.

Supósa 't qu'heú tingut no mes que 12 vots; hi anyadiu dos ceros y 'n tindréu 1200; n'hi ha poch, n'hi anyadiu tres; no bastan, n'hi poséu quatre; per ceros ray no estiguéu, que bèn mirat es una xifra negativa, que no costa cap diner.

Ja véus, com a través d'aquesta espessa xarxa no s'escapa una malehida mosca.

Nada: la qüestió es salvá 'l país, y reunir una Camara que a tot diga que sí, com aquells cunillets de guix que passen lo dia movent lo cap maquinalment.

**

Un cop tinguéu la Cámara, ho teniu tot. ¡Ay d'aquell que dupti de la seva legalitat! ¡Ay d'aquell que murmuri dels seus mandatos! ¡Hi ha una lley que 'us fá nosa? A terra! La qüestió es que no quedi un cabell, per hont pujan agafarse.

Are tu 'm dius qu'estéu dividits.... ¡Dividits!.... ¡Ah! Sembla talment que tot vos fá angunia. Allá hont hi ha bona voluntat no le d'haveri cap obstacle. Asseguras que son tres que volen menjarse la poma. ¿No calculas que ab lo meu sistema no son los electors, sino 'l govern qui regala los districtes? Donchs tans districtes per barba y ¡viva la conciliación!

Y aixís passant y adorant, sense pensar ab l'endemá, vos menjaréu, no 'us dich la poma, sou capassos de menjarvos al país, sense que ningú se 'n dongui compte. Ja veuréu, quina cara farán los republicans quan no 'ls deixéu res mes que las pallofas!....

Animo donchs, pit y fora; y si la taula es estreta ne féu fer una de mes gran en que hi capiguéu tots tres, ab tota comoditat.

Ja véus que aixís salvéu los principis; y que no hi ha res d'alló de saltar desde l'escudella fins a las postres.

Si per alguna d'aquellas casualitats vos clavan llenya, veniu a Espanya, qu'encare que a la nosta nació l'hi quedi bèn poca cosa, algo hi ha que pelar, y sempre hi ha un ós per un amich.

Ja 'u sabs Triboulet; no t'atribulis y mana sempre de ton millor amich

NASSARI PANXACONTENTA.

DOLORA DOLOROSA

¿Me preguntas curiosa perque ploro al costat teu? ¿me preguntas quina cosa me pot fer nineta hermosa renegar com un juhéu?

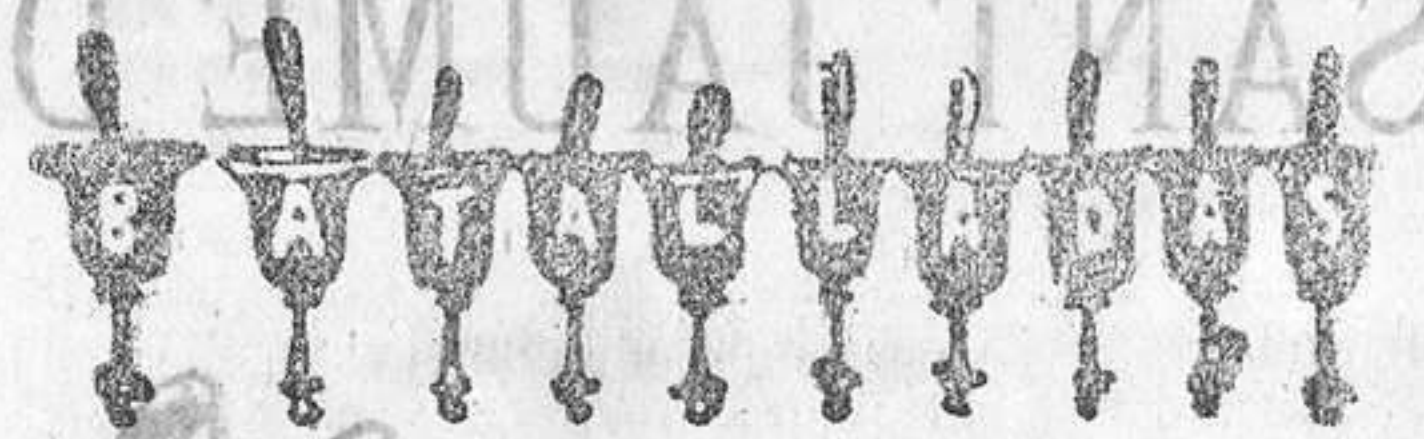
¿Perqué després de menjar no faig mes que alborotar ab mos crits y ab mos clamors; y perqué nostres amors he pogut may oblidar?

¿Perqué quan ab tu festejo, y t'esplicó ma passió, tot d'un cop, m'also y pasejo, y la terra airat golpejo roig y encés com un tió?

Y perqué al anarte a dá per despedirme la má, la duch furiós a una galta y un ¡ay! qu'el teu cor exalta trist apenas puch llensá?

¿Ay filleta! estich malalt: no se si podré curar ¡ignoras perque un plor tal? Donchs mira tinch un caixal que no 'm deixa sossegar.

AIXERIT.

Copio 'ls següents curiosos fragments de un libre que s'ocupa dels pelegrins:

«Los mateixos Pares de l'Iglesia han reprobant las pelegrinacions com perillosas per las costums: en ellas son evidents la superstició y 'l perill de l'immoralitat.»

«En los temps antichs molts dels pelegrins eran barons a qui 'l remordiment de una vida de bandolerisme arrastrava als sants llochs pera buscar en ells l'expiació dels seus pecats. Los que no tenian crims qu'expiar anavan en pelegrinació per escaparse del fastidi.»

**

Y deya Sant Gregori de Niza:

«Qué! Per ventura habita Dèu en aquell lloch ab preferencia als altres? No es un cambi de habitació lo que mes aproxima a Dèu. En qualsevol part en que 'us trobéu, tindréu a Dèu. entre vosaltres, si la vostr'ánima es un assilo digne de rebre 'l, etc. etc...»

**

Sant Agusti ja era mes franch. Deya Sant Agusti:

«No son los llarchs viatjes lo que constituheix la fé. En qualsevol part en que 'estéu podréu elevarvos a Dèu; pero 'us hi elevaréu *amant*, no *navegant*.»

**

Sant Bonifaci encare era mes contundent.

«No puch duptar, deya, que la honestitat y 'l pudor de la vostra iglesia son posats en dupte: lo mal no té mes que un remey: es precis que un Concili prohibeixi a las religiosas y las donas sos freqüents viatjes a Roma. La major part perden allí la seva integritat.»

**

Y finalment en un Concili celebrat en l'any 813, 's deya:

«Los sacerdots viuhén en lo desordre y creuhén purgarse fent una pelegrinació a Roma ó a Tours. Los seglars se figuran que poden pecar impunement, ab tal que vajin a orar sobre 'l sepulcre de Sant Pere.»

**

Jo, per la mèva part no faig mes que traduhir,

Y aixís clá y catalá, perque tothom ho entengui, tinch l'honor de regalar aquests parrafets als pelegrins, perque se 'ls posin al pit a tall de petxinas.

Y 'ls regalo molt especialment a aquells capellans que tenen la costum de ocuparse de mí desde la trona.

Are ja no soch jo qui parla: es Sant Gregori, Sant Agusti, Sant Bonifaci y 'ls Concilis. Llenya ab ells.

A Fransa en alguns districtes s' han fet eleccions de concellers generals y han guanyat los republicans.

Me sembla que aquestas olivetas que 'ls republicans l' hi serveixen al govern avants de dinar las trobará molt amargas, y no tindrán ganas de tastarlas gayre.

Quedan restablerts los portasgos, pontasgos y barcatjes.

Contribució sobre contribució.

Fins que se 'n posi una de ben grossa per l' ayre que 's respira, 'l govern no sortirá d' apuros.

Encare que fet y fet, tal com van las cosas, ja casi ningú gosa á respirar.

Un periódich de Madrid assegura que son escelents las relacions que té 'l govern ab la mesa del Congrés.

Ho crech molt bè. També son escelents las relacions que tinch jo ab lo sofà de casa, que m' hi assech y no 's queixa.

Relacions ab mobles, ray.

Ocupantse de la sortida de'n Barzanallana diu un periódich:

«Un edifici que cambia tant sovint los sillars que l' hi serveixen d' assiento, té una vida fantástica.

«Al eco de l' opinió que diu:—Aixó se'n vá,» respon en Barzanallana:

—«Es ben cert, y jo obro la marxa.»

Pèl jutjat de Carlet se crida á set cabecillas—entre ells á un capellá—per respondre de varios assassinats, incendis, seqüestros, exaccions y altres excessos.

Set cabecillas pitjors que 'ls set pecats capitals.

Si no's presentan, recomaném al jutje de Carlet que 'ls busqui per alguna oficina.

Lo *Bulletí eclesiástich* de Murcia ha publicat una circular qu' es digna de que 's conegui.

En ella 's crida á l' ordre als capellans de la diócesis, y 's parla de disfrassos de paisá que adoptan per verificar las sévas correrias y altres excessos...

Que volen ferhi... Aquests enemichs del cleró, calumniadors, falsaris... que no cessan un instant en la séva tarea de descreditar als ministres de la religió...

A mi que no'm digan res: aixó que 'u espli quin al bisbe de Murcia.

Lo *Solfeo* de Madrid ha sigut denunciat.

Ho sento ab tota l' anima
Quan vegis la barba del teu vehi cremar, pósat la teva á remullar.

Y jo la tinch ja á punt de que m' afaitin.

Lo dia 15 de agost han de sortir 15 mil homes cap á Cuba.

Y diuen les periódichs ministerials:

«La insurreccion de Cuba toca á su termino.»
Ja 's coneix.

A copia de caricias, lo Sr. Orovio ha lograt que la Bolsa pujés alguns céntims.

Aixis douchs, tenim que l' Orovio per are val alguns céntims mes qu' en Barzanallana.

Ey, per are.

Cosas dels conservadors:

Deya 'n Brusi l' altre dia, parlant de Mr. Thiers:

«Pues l' anciá y ex-venerable Mr. Thiers, lo vell vert de la política, qu' está prenent afrodisiachs y encare cosas pitjors pera recobrar la potencia...»

Aixis son ells.

Hi ha un vell capde meló qu' es dels seus. Un sabi venerable.

Hi ha un sabi anciá prou patriota per saber lo que convé al seu pais. Un vell vert que ha perdut la potencia...

Pero Sr. Brusi *¿y el decoro?*

Avuy s' ha rebut á Madrid una carta de elevadíssima persona de la vehina Fransa, assegurant qu' es imminent la ruptura avants de las eleccions entre las fraccions orleanista, bonapartista y legitimista.»

Es de la *Correspondencia de Espanya*.

«A confessió de part, victoria nostra...»

SAN JAUME MELONS.

Triéu y fora,
triéu melons,
que 'ls vench barato,
barato y bons.

Aquell qui passa
tant ben vestit
tant fresch, tant guapo
tant aixerit;
que dú al rellotje,
cadena d' or,
que té tot l' ayre
conservador.
Tè vot é hisendas
á plé, á curulls;
mes ay, lo negre
l' hi fá mal d' ulls.

Triéu y fora,
triéu melons,
que 'ls vench barato
barato y bons.
Si un no 'us agrada
jo 'n tinch un raig,
triéu y fora,
melons á taig.

Cara vermella
y 'ls ulls mitj cluchs,
orellas grossas
com las dels ruchs;
parlant tothora
de capellans,
de Carlos séptim
y d' altres sants,
del pare Barrios
y 'ls pelegrins...
Qué? No 'us agradan
melons carlins?..

Triéu y fora,
triéu melons,
que 'ls vench barato
barato y bons.
Si un no 'us agrada
jo 'n tinch un raig;
triéu y fora,
melons á taig.

¿Voléu veure
millors que aixó?
Jo 'n tinch de grossos
que 'us farán pó.
Fa temps que buscan
qui 'ls comprará;
ningú ab tal plepa
vol carregá.
Y aquí 's pudreixen
sense destins...
Tampoch vos plauhen
los sagastins?..

Triéu y fora,
triéu melons,
que 'ls vench barato
barato y bons.
Si un no 'us agrada
jo 'n tinch un raig;

triéu y fora,
melons á taig.

No vull que marxi
ningú sens un...
Per tots los gustos
jo 'n tinch un munt.
Melons dels homes
vetréu aquí,
qu' en las Corts diuen
sempre que si.
D' aquells que deyan
que anirém bè;
y 'ls de uns ministres
vetréu també

Ala tatxéulos
que tots son bons...
Ab tant bons pactes
compréu melons
Ab lo que indico
ja sé 'l que 'm faig,
triéu y fora,
melons á taig.

P. K.

En plé istiu lo governador de una provincia visitava un poble.

Queya un sol que ni al Africa, á pesar de lo qual lo mestre vá sortirlo á rebre portant tapabocas y capa.

—Vosté 'm fá angunia digué 'l governador. ¿Cóm es que vá d' hivern?

—¡Ah Sr. governador! exclamá 'l mestre. Com qu' encara no hi cobrat la paga de desembre de l' any passat, per mi encare som á Nadal.

D' aquí á Fransa una carta val un ral.

D' aquí á Alemania, també.

D' aquí á l' Habana igualment.

Y vejin, també val un ral d' aquí á Gracia; d' aquí á Gracia que 'l tramvia hi porta no mes que á sis quartos á la sombra y quatre al sol.

Confessém que 'ls conservadors, si menjan molt, calculan moltíssim.

A Paris se fan grans repartos de retratos de Napoleon IV.

Molts son los qui 'ls agafan y 'ls esqueixan.

Ja 'u veuhen, son tant richs ab la república 'ls francesos, que ni siquiera fan cas dels *napoleons*.

S' ha establert á Tarragona un *círcol* católich.

Aixis son los neos.

Quan s'están en las ciutats fan lo *círcol*; quan van á la montanya 'l *quadro*.

Copio de un periódich satírich.

«Se han pagat quatre mensualitats á las clases passivas de Zaragoza.

«Jo dono l' enhorabona als apotecaris.

«Que si 's gastan la meytat de lo que cobran en menjar, se gastarán l' altre meitat en crémer tartaro.»

Quan vá caure en Barzanallana vá pujar la bolsa.

De lo qual pot molt ben deduirse que en Barzanallana es com las pilotas de goma.

Quan cauhen, botan.

Avants en plena guerra, hi havia un sellet per las cartas que valia cinch céntims.

Are son tres los sellos de guerra, y valen quinze céntims.

Aixó será degut á lo que 's vulga; pero pel pobre qu' envia una carta, are hi ha tres vegadas mes de guerra, que llavors.

Morts: lo sentit comú y la llibertat. Ferits, tots los espanyols.

Desde que 'l franqueig de las cartas val un ral, an amich mèu qu' escribia tot sovint a la xicota, l' hi va dir:

«No t' estranyi de no rebre cartas mèvas desde 'l dia 20 del actual. No vull regalá un ral al govern. Mes m' estimo fer un' altra cosa. Cada vegada que tinga intenció d' escriure 't, entraré al cafè y pendré una copa. Aixó 'm farà més bon ventre.»

Recorts.

Prim era president del Govern.
Ruiz Zorrilla era ministre de Foment.
Y Silvela ministre d' Estat.

..

En Prim es mort y enterrat.

En Ruiz Zorrilla espulsat de Fransa, 's troba desterrat en Alemanya.

Y en Silvela, sempre conseqüent, ministre sempre, viatja per l' estranjer, recullint per tot arreu los obsequis que 'l càrrech que desempenya l' hi proporciona.

«En aquest mon tan dolent
qui 'u enten. qui no 'u enten.»

Lo govern no 'ns deixa enrahonar.

Pero com que al mateix temps comprén que tanta saliva podria perjudicarnos, disposa que euganxém quatre sellos en cada carta.

La llástima es que un govern tant previsor no 's veja recompensat.

Ja 'u veurán; are que hi haurá tanta facilitat de treure saliva, ningú escriurá cap carta.

Desengányinse: ab un país aixís es inútil tot.

Lo Sr. Alonso Martinez vá anar á fer una visita al Rey.

Y diuen que aquest vá negarse á parlar de política, dihent que aixó incumbia unicament als seus ministres responsables.

L' Alonso Martinez que vá entri ab una cara rodona com una O, vá sortir ab una cara llarga com una I.

En Cánovas se 'n va á Conterets.

Conterets es á Fransa.

Nosaltres l' hi diriam:—«Vaji, alerta Sr. Cánovas!»

Peró no hi ha necessitat d' adverteneias: allá no agafan mes que á n'en Ruiz Zorrilla.

Ni siquiera han agafat á n'en Silvela, y aixó que 'l Sr. Silvela vá ser ministre revolucionari, y company de gabinet de Ruiz Zorrilla, en aquells temps abominables de D. Amadeo.

L' arcalde de Ciurana ha destituhit al mestre.

Y desde aquesta destitució, l' ensenyansa ha quedat completament abandonada.

Al arcalde de Ciurana no l' hi donaria una creu, que una creu es poch, per tal servey.

Jo l' hi donaria un collar.
Entenémpos un gran collar, de aquells que portan las mulas per tirá un carro.

Negan que 'l govern se proposi disoldre á las Corts.

¡Ben tonto fora 'l govern, si las disolia!
Francament, no sab tant de nadar en Cánovas que puga tirarse á l'aygua sense carbassas!

A Nova Caledonia s' ha presentat una mosca tant terrible, que pica, fá una butllofa y mata.
Aquí 'ns surten ministres d' Hisenda de tant en tant, que fan lo mateix, que la mosca de Nova Caledonia.

Tambe pican, enbutllofan y matan.

Alguns parlan de fer una exposició universal á Barcelona.

No se 'n rigan.

Y hasta 's diu si s' utilizarán al efecte 'ls terrenos de ca 'n Tunis.

¡Que volen que 'ls diga!

Si 'ls anès malament, cosa molt facil, al menos podria dirse de l' empresa, qu' ella mateixa se 'n vá anar á ca 'n Tunis.

¡Que ja han anat á Novedats? ¡No encare?

Donchs que esperan? Mirin que Miss Lurline no hi estarà molt temps y acabat los deldrà no haberhi anat.

Nosaltres hi varem tornar lo diumenge y 'ls dich que 'n varem quedá' emprendats.

Es un peix que si 's vengues á tersas casi bè 'l comprariam tot. Miss Lurline dins del aygua menja y béu; aixó no 'ns estranya: perque 'ls espanyols de la situació menjan y beuhen fins quan la hisenda fa ayguas; pero lo qu' es estrany que Mis Lurline escrigui dins de l' aygua avuy que hi ha tants espanyols que no poden escriure ni en terra.

Y ¡nadar! Valgam Dèu, alló si qu' es nadá' y y guardá la roba.

Un company mèu que la veyá passar sense ensopegar per entre 'ls llistons de la càdida com un director de un periódich salva los trenca colls de la lley de imprenta, deya:

—Un duro 'm jugo que á n' aquesta cap fiscal la pesca.

CANTARELLAS.

Tu vols que jo 't donga 'l sí...
Do, re, mi, fa, sol... m' esquivo:
per mes esforços que faig,
lo qu' es al sí, no hi arribo.

R.

Tens dos ulls y dos galtetas,
des peuhets com dos pinyons
y dos nassos... ¡com dos nassos?...
Vull di un nas que val per dos!..

K.

EPIGRAMAS

Vaig demaná á un carreter
un puro bó d' l' estanch,
y 'm digué:—Noy, te soch franch;
si 'l vols te l' haurás de fer.

Y.

A dos joves vá trobar
en un cert carrer un pagés,
y á un dels dos vá preguntar:
—Lo «Saló de cent» hegut es?
—Vingui y l' hi acompanyaré,
vá respóndreli tot d' una.
Y fentlo entrar á un cafè
l' acompanyá á la comuna.

D. P. F.

ROMBO.

Omplir los pichs ab lletres que llegidas diagonalment de esquerra á dreta dongan lo mateix nom en cada ratlla; y de dreta á esquerra una sola classe de lletres en cada una. Tant horizontalment com verticalment han de donar la primera ratlla una consonant, la segona una lletra grega, la tercera un nom d' home, la quarta un apellido y un element de las montanyas, la quinta un cap de viram, la sexta un quadrúpede y la séptima una vocal.

TOCASSON DEL ARBÓS.

ANAGRAMÁ.

Sempre cobra la total
mani en Pau ó mani en Pere,
y t' un barco de primera
lo mèu tot qu' es liberal.

Per tení 'ls caudals guardats
en la tot posa un secret,
pues com sabs hi ha molt pillet
que mira pèls descuidats.

De tot ab un bon amich
pogui á la Pepa fer l' ós;
pero 'm feu tocar lo dos
ab molta tot un de rich.

De cinch lletres no mes soch,
y t' hi dat cinch solucions....
¡Encare trobas qu' es poch?
Barrini Sr. Canons.

COXIS.

ONOMÁSTICH.

Formar un nom ab nou lletres, igual al títol de una producció catalana; advertint qu' es precis treure cada vegada una lletra, y donarà 'l següent significat: 1.ª lo nom ja indicat; 2.ª una composició poética; 3.ª 'ls naturals de certa població; 4.ª un nom propi; 5.ª Una capital; 6.ª un licor; 7.ª un arbre y finalment: Una lletra y un número.

ANGELETA.

PROBLEMA ARITMÉTICH.

Un mestre d' estudi, víctima de un dejuni de 14 mesos, sent preguntat per un altre que cobrava puntualment quan se li debia, digue: Si al total de dures que se'm deu, s' hi anyadeix una meitat y un ters, y 'l número de mesos que fá que no he cobrat resultarà una suma doblada.

¡Quina quantitat havia de cobrar?

MESTRET.

XARADA

I.

Deixa, nena, la enfadosa
tot que 'm fas al saludarme
y procura que al parlar
sigas franca y amorosa.

¡Res de reserva! expansiu
tersa y quarta ton bell prima,
ja que 'm consta que m' estima
y que sols pera mi viu.

Tres no dos l' hu ta marena
d' hu al revés ab quart son tres
me daré, y per mi no més
será, hermosa ta maneta.

ENRIQUE DE LA TORRE

II.

Dos, tres Tot, l' home es primera;
la dona es prima-tercera.

ROSINYOL.

ENDAVINALLA.

Miram com vulgas, que semblo
una dona de avuy dia;
prima á dalt á baix ocupu
molt puesto com sas faldillas.

Com dona duch devantal,
com ella tinch buit lo cor,
y com ella, las entranyas
tinch més negras que 'l carbó.

PEBROT VERMELL.

GEOGLIFICH.

2.º

CASTELAR Ó SAGASTA

N X LI LI

$\frac{2}{4}$

○ ○ ○ ○ ○ ○

La Gaceta de Barcelona

La Iberia

COXIS.

(Las solucions en lo próxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 50.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.